

Pěchota u nás a v cizině.

Reorganisace divisní pěchoty ve Spojených státech.

Od července 1929 byly prováděny ve škole pro pěší vojsko pokusy s pozměněnou organizací pěšího vojska. Šlo hlavně o zvýšení počtu automatických zbraní a o doplnění pěchoty doprovodnými zbraněmi. Podle výsledku těchto zkoušek byla reorganisována zatím provisorně divisní pěchota.

Celkový rámec zůstal beze změny, t. j. 2 pěší brigády po 2 pěších plucích. Každý pluk se skládá z 3 praporů (3 pěší, kulometná a pomocná rota), z plukovní spojovací a pomocné roty a z roty doprovodných zbraní. Nově se zřizuje u pěších pluků rota kulometů velké ráže a divisi bude přidělena rota útočné vozby se 24 tanky.

U pěší roty bude zdvojnásoben počet automatických pušek na újmu pušek normálních, takže pěší rota bude mít 36 automatických pušek (2 pro družstvo) místo dřívějších 18 a 144 normálních pušek. Počet těžkých kulometů u praporeční kulometné roty je zvyšován ze 12 na 16, plukovní kulometná rota bude mít 16 kulometů ráže 30 mm. Počet 37mm kanonů a 75mm zákopových mozdířů u pluku je zvyšován ze 3 na 8, obojí jsou určeny k obraně proti obrněným vozidlům.

Vývoj palebné síly americké pěší brigády byl tento (vyjma pušky):

	Nová organisace	Dřívější organisace	Organisace za světové války
Těžkých kulometů	128	72	96
Automatických pušek (lehkých kulometů)	648	324	384
37mm kanonů	16	6	6
75mm mozdířů	16	6	12

Na změny se pomýšlí i u trénu pěších pluků. Bojový trén zůstane hipomobilní, tělesový trén má býti motorisován.

Reorganisace ostatních zbraní a služeb pěší divise je studována se zřetelem k této reorganizaci pěchoty.

Riv. di A. e. G. čís. XI/30.

Výchova důstojníků v Dánsku.

Důstojnická škola má tato oddělení:

Pro poddůstojníky (rotmistry) trvající 1 rok; přijímání jsou rotmistři aspoň s 2 lety služby; oddělení je rozděleno podle zbraní;

pro důstojníky aspiranty — 18měsíční — do něhož jsou přijímáni aspiranti se středoškolským vzděláním anebo s rovnocennou zkouškou; oddělení vychovává nižší důstojníky.

Oddělení speciální — 3leté — doplňuje výchovu aktivních důstojníků pro vyšší úkony.

Ke škole jsou přičleněny kursy pro doplnění výcviku kapitánů a podplukovníků v záloze.

Esercito čís. X/1930.

Kapitán v. v. K. Van ě k:

Španělská pěchota.

Vzhledem k nynější vnitropolitické situaci ve Španělsku nebude snad nezájímavé krátce se zmíniti o španělské pěchotě. Vojensky zhodnotil ji výstižně švýcarský plk. Diesbach, jehož podrobný referát jsme uvedli na tomto místě ve VR. 1928 pod názvem „Španělské vojsko ve švýcarském osvětlení“.

Dnes připojujeme krátký přehled nynější organisace pěchoty a několik detailů, u nás neznámých:

Španělská pěchota má nyní:

78 řadových pluků,

12 horských praporů,

18 praporů „cazadores“ (= myslivců t. j. samostatných praporů, asi jako naše hraničářské prapory),

1 „bataillón (čti bataljón) de instrucción“ (= instrukční prapor),

5 praporů „Regulares“ (domorodců z El Rifu, špaň. Maroka),

1 „compañia disciplinaria“ (trestní).

Horské prapory jsou pojmenovány vedle služebního čísla ještě podle míst svého stanoviště, vyjímaje 5. horský prapor, který má jméno „Alfonso XII.“. Velmi zajímavá jsou pojmenování řadových pěších pluků, z nichž některá uvádíme, osměrým způsobem:

1. Pojmenování podle členů královské rodiny, na př.:

El Regimiento „del Rey“ (krále) No. 1.

El Regimiento „de la Reina“ (královny) No. 2.

El Regimiento „Isabel Católica“ No. 54. atd.

2. Podle názvu státu: jediný: „España“ 46.

3. Podle nynějších provincií Španělska, na př. El Rg. „Saria“ No. 9.

El Rg. „Extremadura“ No. 15.

El Rg. „Aragón“ No. 21.

El Rg. „Vizcaya“ No. 51.

El Rg. „Andaluzia“ No. 52.

El Rg. „Guipúzcoa“ No. 53. atd.

4. Podle španělských měst, na př.: Córdoba 10, Zaragoza 12, Sevilla 33, Granada 34, Toledo 35, Badajoz 73, Valladolid 74, atd.

5. Podle bývalých španělských kolonií: Sicília 7, América 14, Asia 55.
6. Podle historických jmen (vítězné bitvy španělského vojska a j.), na př.: Bailén 24, Pavia 48, atd.
7. Podle míst poslední kampaně v El Rifu, na př.: Tetuán 45, Wad-Ras 50, Melilla 59, Ceuta 60, Africa 68 a j.
8. Podle abstraktních pojmů, vztahujících se ponejvíce na vojenství, na př.:
El Regimento „La Lealtad“ (= věrnost) 30,
El Regimento „La Victoria“ (= vítězství) 79,
El Regimento „Ordenes Militares“ (= vojenský pořádek) 77 a j.

★

Prapory cizinecké legie, jichž jest, jak již shora řečeno, 8, mají jeden společný náhradní prapor, jinak jsou však úplně samostatné. Doplnují se najímáním dobrovolníků. Na 80% příslušníků bylo (v posledním roce) rodilých Španělů. „Cizinci jsou přijímáni, avšak těžké podmínky, které se kladou kandidátům pro vstup (plk. Diesbach) a jež se shrnují v resumé, zvané „Credo“ předtím, než se podpíše smlouva, vylučují jakékoli překvapení.“ — „Disciplina ve španělské cizinecké legii je nezlomitelná; není v žádném oddílu pevnější než v praporech legie.“ — Ostatně tuto kritiku švýcarského plukovníka potvrzuje v plném rozsahu povolání několika praporů tohoto vojska (za nedávných nepokojů) do Madridu.

Velitelem cizinecké legie je nyní brigádní generál (tvůrce legie) Milán Astray.

Tato cizinecká legie za prvních šest let svého trvání měla na 6500 raněných a mrtvých.

Konečně prapory „Regulares“, doplňované domorodci z El Rifu; jsou pojmenovány podle míst své posádky: 1. Tetuán, 2. Melilla, 3. Ceuta, 4. Larache, 5. Alhucemas. Důstojníci, poddůstojníci, mužstvo kulometných a technických rot jsou však španělové.

Kdežto prapor řadové pěchoty (Cazadores a horských praporů) má v úředním názvosloví služební název „el bataillón“, nazývá se prapor cizinecké legie „la bandera“ (tradiční název historický) a prapor domorodých Regulares „el tabór“.

Hodnosti. Mužstvo: voják = el soldado, desátník = el cabo, četař = el pargento, rotmistr = suboficial.

Důstojníci: praporečkář, podporučík = alférez, poručík = teniente, nadporučík = primer teniente, kapitán, major = comandante, podplukovník = coronel teniente, plukovník = coronel.

Generálové: general de brigada, de división; arm. gen.: gen. del ejército (čti echerzito).
(Podle „Memorial del Ejército, Toledo“).

Z cizích revuí.

Bulletin belge, roč. XI. (1930), prosinec.

La défense de la position fortifiée de Namur en Aout 1914.

Tímto článkem se oznamuje, že bude vydáno dílo o obraně pevnosti Namur, zpracované historickou sekci belgické armády. Článek uvádí jeho rozdělení na čtyři části, v nichž se postupně líčí: stav pevnosti před útokem, útok, ústup a úvahy o obraně Namuru. Namur jako pevnost, opatřená celkem malými prostředky, dovedla